

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Dariusz Zawistowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi A. B.

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa A. B.

przeciwko L. S.A. w C. i D. S.A. w C.

o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 27 listopada 2007 r., po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 14 czerwca 2013 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 listopada 2012 r.,

1. oddala zażalenie

2. przyznaje adwokat A. M.-F. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta), powiększoną o stawkę podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu A. B. w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie:

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 12 listopada 2012 r. odrzucił zażalenie wniesione przez powoda na postanowienie z dnia 10 października 2012 r. z uwagi na brak zdolności postulacyjnej skarżącego, który osobiście wniósł środek zaskarżenia do Sądu Najwyższego.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o jego uchylenie zarzucając, że został pozbawiony możliwości realizacji swojego uprawnienia procesowego w postaci wniesienia zażalenia do Sądu Najwyższego nie posiadając pełnomocnika procesowego, o którego ustanowienie wnosił.

Sąd Najwyższy wskazał co następuje:

W skardze o wznowienie postępowania skarżący zawarł wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu, który powinien być przez Sąd rozpatrzony przed nadaniem biegu sprawie. Nie zmienia to jednak oceny, że powód zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania z dnia 10 października 2012 r. złożył osobiście, mimo że art. 87.1 § 1 k.p.c. przewiduje obowiązkowe zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Zasadnie Sąd Apelacyjny uznał zatem to zażalenie za niedopuszczalne i podlegające w związku z tym odrzuceniu bez wzywania do uzupełniania jego braku. Z tego względu zażalenie było nieuzasadnione i podlegało oddaleniu na podstawie art. 394.1 § 3 k.p.c. w zw. z art. 398.14 k.p.c. Oddalenie zażalenia nie przesądza jednak o utracie możliwości zaskarżenia przez powoda postanowienia z dnia 10 października 2012 r. Sąd Apelacyjny nie rozpoznał bowiem dotychczas wniosku skarżącego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w sprawie o wznowienie postępowania. Był on nadal aktualny po odrzuceniu skargi, wbrew odmiennej ocenie wyrażonej w uzasadnieniu postanowienia z dnia 10 października 2012 r., skoro powodowi przysługiwało uprawnienie procesowe do złożenia zażalenia do Sądu Najwyższego. Powód nie musiał zatem ponawiać nierozpoznanego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia prawidłowo zażalenia. Natomiast wniesienie zażalenia wskazywało jednoznacznie, że wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu powinien być rozpoznany. Należy zatem przyjąć, że termin do wniesienia zażalenia nie rozpoczął dla powoda biegu przed oddaleniem wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

